

det Udtryk til at mindes de Forslag, som vi have haft adskillige af, der gaa ud paa at bringe i Kassen Millioner, som vi alle vide ikke komme der, og jeg kommer tillige derved til at tænke paa, hvad der ved forskellige Lejligheder har været nævnt her under Forhandlingerne i de senere Aaringer, at der har været Tider, hvor man har, som man har kaldt det, sænket Niveauet alt for langt ned. Jeg antager man dermed har ment, at man er gaaet Sømmelighedsblinten og den Værdighed, som virkelig tilkommer og bør tilkomme den lovgivende Forsamlings Forhandlinger, noget for nær og er kommet under den. Det kan vel være, at det kan være stet, og det vilde for saa vidt være meget naturligt, som det er klart, at naar man i Aaringer skal leve under saa uregelmæssige Tilstande som dem, vi have levet under i en lang Arrække, komme Forhandlingerne let til at antage en anden Karakter og til oftere at sænke sig dybere ned, end de burde. Men jeg for mit Bedkommende maa sige, at jeg har aldrig følt det trykkende i, hvor langt Forhandlingerne i dette Ting var nede, som da Førsteministeren stod og viftede for os med et Forslag om $\frac{1}{2}$ Milliard. Den Slags Forslag anser jeg for at være magre. Derimod bør man ikke i sin store Almindelighed sige om et Forslag, at det i sig selv efter Ordens Indhold kan betegnes som magert eller fedt. Om det bliver det ene eller det andet, afhænger ganske naturligt af, hvorvidt der ved dets Udtræden i Livet kommer ingen eller nogen eller nogen større Frugt deraf. Naar jeg nu sætter et ikke ringt Haab til det Forslag, der her ligger paa Tingets Bord, saa er det, fordi jeg tror, at det i alt Fald har Betingelser for, at det kan komme til at virke i Livet paa en god og i mange Henseender tilfredsstillende Maade. Jeg tror, at det indeholder i sig en Spire, der kan vokse sig frem til med nogen Høje at maatte anses for en Lægedom for den værste af Samfundets Brøst, Armoden, og hvad der følger med den. Jeg tror, at det kan blive en Pilde, der vil fremstafte det ene Hjem efter det andet, og hvoraf der kan fremtræde en Magt, der bliver saa stærk og talrig, at den kan komme til at døde det Savn og Tryk, der nu hviler ud over Landet. Kort sagt, jeg tror, at hvis dette Forslag bliver til,

hvad det bør blive, hvis det fører til, hvad de fra hvis Hjertes og Hjerner det er udspunget, have ønsket, at det skulde føre til, vil det i sin Udførelse kunne komme til at frembringe en Samfundstilstand, hvorom det, med mere Høje end om den nuværende, kan siges, at saa have for meget og færre for lidt. Jeg siger udtrykkelig, at det kan komme dertil, men jeg siger ikke, at det er sikkert, at det vil ske. Om det vil ske eller ikke, afhænger af den Varme og Inderlighed, hvormed de Grundtanter, som det bærer i sig, modtages her og ude i Befolkningen. Hvis de stærkt og dybt ville gribe mange i vort Følk, ville de ogsaa føre fremad mod Maalet, men det er ogsaa kun da, at det vil ske. Jeg kommer her til at tænke paa et Digterord, der siger, at den Storhed, Folkets Liv skal naa, maa leve i dets Bryst. Jeg minder om dette Ord her, fordi jeg mener, at dette Forslag har og faar sin Betydning i samme Grad, som det, det sigter paa, lever stærkt og inderligt i manges Bryst. Naar mange, med Tilfidsættelse af personlige Ønster, paa dette Omraade søge at naa frem mod Maalet gennem Tilvebringelse af et større Tal af selvstændige Hjem af en saadan Bestaafenhed, at den enkelte Familie derigennem kan have en fuldt ud betryggende Tilværelse ved sit Arbejde, vil det i mange Henseender være den bedste Lægedom for Eidens Saar. Og er der, som jeg haaber, Sandhed i den store Tilslutning, Forslaget har faaet i denne Sal, maa man vel med nogen Grund kunne vente, at det kan faa en saadan Udførelse, en saadan Virkemaade og Gyne, at der, midt under de Pinagtigheder, vi leve under, dog derigennem kan tilvebringes mange lykkelige Hjem, og at Samfundet kan blive lykkeligere og bedre, end det er. Naar det sker, vil dette Forslag, naar Efterlægten stuer tilbage paa denne lidet lykkelige Tid, være et Æreminde for denne Tid, som vil vise, at hvor langt vi end vare nede, var der dog nogen Bølskraft i vort Følk.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale de stillede Vædringsforslag. Som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, har der i Udvalget været Enighed om Forslagets Grundtante, og det er kun med Hensyn til Sammensætningen af den foreslaaede Kom-